

foruden den positive Udgiftsbeparelse og en Beparelse i Tjenesteydelsen, at den sandsynligvis tillige vilde faa den Virkning at indskrænke Sygedagenes Antal. Det ærede Medlem ironiserede, som sagt, noget over, at Hærloven skulde være en saadan Vidunderdoktor for Soldaterne, at de herefter skulde blive mindre syge. Det ærede Medlem maa imidlertid indrømme mig, at der er noget virkelig velbegrundet i den Betragtning, og det fra tre Synspunkter. For det første naturligtvis fra det, at naar Tjenestedagene i Almindelighed blive færre, ville ogsaa Sygedagene blive færre. Det indrømmer det ærede Medlem selvfølgelig, men der er endnu to Synspunkter til. Det ene er dette, at man maa gaa ud fra, at Ecksionerne herefter ville komme til at fortere Mandstabet noget skarper end tidligere, thi det er jo indlysende, at naar Hæren ikke mere er interesseret i at faa den størst mulige Tilgang af Rekrutter, ville alle fra alle Sider være enige om, at saa bør Indskrænkningen ogsaa finde Sted paa den Maade, at kun de stærkere blive kaldede, og de svagere blive fri. Dette er et Moment, der vil medføre en høj Grad af Sandshulighed for, at Sygedagene blive færre. Men endnu et kommer til: Den ny Hærlov indeholder den Bestemmelse, at der habes et Erstatningsmandskab paa 500 Mand til at udfylde de Huller, som maatte opstaa ved Kasation i de to første Maaneder af Rekruttiden. Det er jo navnlig i den Tid, de fleste Sygdomstilfælde finde Sted, som naturlig kan være i Begyndelsen af de strenge Øvelser. Nu tror jeg nok, man vil give mig Ret i, at naar Hæren har en saadan Afgang til Erstatningsmandskab, vil den være mindre ivrig til at prøve en Mand's Kræfter til det yderste for at holde ham i Tjenesten. I Stedet for at han nu bliver lagt paa Sygehuset og prøvet og taget til Tjenestegen, bliver syg igen o. s. v. — og en saadan Mand kan jo oftere tilbringe lang Tid paa Sygehuset, inden han naar at blive kasseret — vil Praksis utvivlsomt føre til, at da Hæren har Afgang til at faa en fuldstændig frisk og rask Mand ind i Stedet for den tvivlsomme, vil denne blive kasseret hurtigere og lettere end tidligere, og det vil have en heldig Virkning baade for de paa-gældende selv og blandt andet ogsaa i Henseende til en Indskrænkning af Sygedagenes Antal. Jeg tror, at denne Betragtning er saa naturlig og selvindlysende, at vistnok ogsaa det ærede Medlem vil kunne forstaa den.

G. Sage: Den ærede Indenrigsminister (Hørring) gjorde opmærksom paa, at der

i den Sum, jeg havde opgivet som forlangt til Indenrigsministeriet og Ministeriet for de offentlige Arbejder, var indløbet en Fejl paa 100,000 Kr. Dette er fuldkommen rigtigt, og jeg erkender altsaa, at min dertil sigtende Bemærkning savnede Grund. — Den ærede Finansminister maa jeg takke for den Udtalelse, som fremkom fra ham i Anledning af den Henstilling, som jeg tillod mig at gøre angaaende den forestaaende Forhøjelse af V-skatten. Den ærede Minister bebudede, at han vilde tage dette Spørgsmaal under indgaaende Overvejelse, og jeg er overbevist om, at Sagen saaledes ligger i de bedste Hænder. Det er sjældent, at en Finansminister er stillet over for et saadant Tilfælde, hvor det er ham muligt i lige Grad at glæde Statskassen og Skatteyderne.

Jeg skal derefter fremsføre nogle Bemærkninger i Anledning af Udtalelser, der ere fremkomne fra de ærede Medlemmer fra Møen (Bojsen) og for Randers Amts 3dje Valgkreds (Neergaard). De ere enige om, at mine Udtalelser forleden vare, som de udtrykte sig, doktrinarere. Det ærede Medlem fra Møen siger, at mine Tanker ere i formel pyntelig Ordren, og at der maatte teoretisk set kan være noget i dem; men de falde uden for det praktisk politiske. Disse Anker ere ikke saa overvældende, at jeg for mit personlige Vedkommende vilde have sølt mig fristet til at lægge yderligere Beslag paa Tingets Tid for at modsig dem. Men da de to Herrer jo ere Førere for den Gruppe her i Tinget, hvis Holdning vil blive maasse afgørende for Gangen i vor politiske Udvikling gennem en Række af Aar, forekommer det mig ikke helt ligegyldigt, om de virkelig skulde være uden Forstaaelse af den Tankegang, der gik gennem mine Udtalelser. Derfor ønsker jeg at sige et Par Ord, saa meget mere, som det har vist sig, at mine Ytringer til Dels have været Genstand for Misforstaaelser, som man maasse vilde finde det underligt, om jeg lod henstaa uden Berigtigelse. — Lad mig først sige, at en Bebrejdelse for Doktrinarisme i dansk Politik er ikke noget, der for mig paa Forhaand er i Stand til at vække Forestillinger om noget forkert, noget urigtigt. Saa vidt min personlige Erfaring rækker, en Erfaring, der synes mig at bekræftes af hele vor politiske Historie siden 1848, og maasse ogsaa før da, har det været saaledes, at hver Gang nogen i dansk Politik har sagt det, der er det rigtige, har man været tilbøjelig til at møde ham med det Svar, at hans Ansuelser ere doktrinarere — maasse et respektabelt Stykke teoretisk Logik, men uden Anvendelse paa praktisk Politik. Lad mig ved et Par